

ÚVODNÍK

Jen tak na slovíčko

Jak jsem tě zahlédl, tak jsem se hned zakoukal. Mojí taktiku znáš, prošel jsem kolem tebe a dělal jakoby nic, ale když už jsi přestala doufat, že se na tebe podívám, tak jsem ti věnoval krátký, ale dosti zamilovaný pohled. Pak jsem šel dál, za jinou, ale asi jsi tušila, že se jednou musím vrátit. Teď tu stojím a dívám se na tvou dokonalou linii. Protože jsem gentleman, tak jsem přišel sám, bez bouldermatky a kamarádů, kteří by sledovali tu naši chvíli. Nepřišel jsem hned, protože jsem potřeboval získat nějaké zkušenosti a sebevědomí. Ale teď jsem zde a ber prosím těch pár dotazů, jak se jmenuješ a odkud jsi, jako předehtu. Aha, žiješ na Mlýnském vrchu. V podstatě celý tvůj čas trávíš na Velrybě. Zajímavě mi zní tvé jméno Verlyrbí spára. Neboj, budu něžný. Voníš borovicí prosvícenou sluncem, a pak ještě něčím, co jen těžko identifikuju. Vniknu do tebe třemi prsty a na malých lištách a krystalech, kterými šetříš, se postavím výš. Jde nám to dobře. Prsty ve spáře hledám ten správný moment pro další zvednutí. Nedáváš se zadarmo, ale vymýšlím klíč pomocí všech prstů a stoupám. Čas, který máme vyměřený, nám rychle ubíhá, ale víš, že jsem teď jen tvůj. Na nic jiného nemyslím, a kdyby jsi cítila, že tě chci zradit, tak mě ze sebe shodíš. Ty mi ale věříš a já tobě též. Teď už mi nic jiného nezbyvá. Vnikám do tebe hluboko a neubráním se vzdechům. Téměř se dotýkám vrcholu a musím změnit taktiku. Poloha na sokola ti taky sluší. Aaaa jsem tam. Nemusíš se stydět, nikdo tu nebyl. Je to jen mezi námi. Možná se později kamarádům pochlubím, ale teď si můžeš být jista, že tu chvíli žiju jen pro tebe. Pomalu s tebe slézám, ale jak jsem říkal. Jsi v mém srdci a nemusíš se cítit zle, že to bylo jen na chvíli. Za chvíli přijde zase jiný lezec, který neodolá tvé krásné linii.

Blahouš

Rauenstein – Nonne

24.4.2010

Jiří Šťastný

Když mě Pája lákal na výlet na Nonne, vůbec jsem netušil, kde to je. Po prostudování průvodce zjišťuji, že je tam několik hvězdičkových cest, že je to na druhé straně řeky, než je Rathen, že je to poměrně dostupné od auta, a že jsem v této oblasti nikdy nebyl. To je dost důvodů pro to, vyrazit tam na průzkum. Předpověď na víkend je dobrá (možná až moc), tak Pájovi slibuji, že se tam objevíme. Jedeme každý zvlášť, protože Pája a Pája vyráží z Ústí

na náš vkus moc brzy. Prý tam přijede i Šiška s Broňkem, kteří jsou již od pátku v Tisé. To je prima, aspoň bude větší legrace.

V sobotu ráno balíme věci, Filípka a v devět hodin nabíráme v Jirkově Martina. V Tisé vykládáme přebytečné věci na baráku u Atomovců, a pak hned valíme dál přes Petrovice do Saska. Trochu bloudíme, protože na vyhlídnuté trase je uzavírka, ale pak už bez problémů parkujeme v obci Weißig. Po přebalení věcí a nakrmení Filípka vyrážíme směrem k věži Nonne, která je naším dnešním hlavním

cílem. Cestou potkáváme Tomáše Bubeníka. Je našťvaný, prý na věži je děsně narváno a k lezení se zatím nedostal. Ještěže má v autě kolo, jde se vybit raději tímto způsobem. Za chvíli mu ale musíme dát za pravdu, protože pod věží je několik skupin lezců, z toho jedna horoškola, která blokuje většinu lehčích cest. Vyndáváme tedy průvodce a zjišťujeme, která z volných cest by byla vhodná na rozlezení. Mezitím postupně přichází další a další členové Horoklubu, o kterých jsem netušil, že tady budou. Nejprve je to Deivina, pak Tommy s Nikol, Luboš, Zdeněk a nakonec kamarádi z Ústí Želvák a Ctirad. Už se nedivím, že je tu narváno. Vždyť jenom naše skupina má dohromady 17 lidí (z toho dvě děti, které našťestí zatím lezou jen na písku pod skálou).

Jako první padá volba na cestu SO weg VIIa, která je jako jediná z těch lehčích volná. Převíslá stěnka nad kruhem mě trochu překvapuje, na sedmu bych čekal v mírném převisu lepší chyty. Ale asi ještě nejsem rozlezený, vždyť je to letos první cesta na písku. Pak čekám docela dlouho, až se uvolní čtyřhvězdičková cesta SW wand VI, která prostě nesmí chy-

bět v mém deníčku. Než se tak stane, hlídám Filípka. Maruška a Martin zatím lezou cesty, které vytáhnul někdo jiný z naší party (Martin zkouší za Pájou nějakou devítku a jak říkají naši reprezentanti „docela slušně se v tom hýbá“). Po více než hodině čekání se přeci jen dočkám a mohu si také vychutnat krásné a lehké lezení v mé vyhlídnuté šestce. Celý den pokukuji po cestě Totes Leben, kterou nejprve vylezl Pája, pak jí zapytlil Ctirad a Želvák jí dal s několika odsednutými. Během dne jí ještě lezlo několik německých dvojek a mě se začíná čím dál víc líbit. K večeru konečně sbírám odvahu a jistě Martinem do ní nastupuji. Ke kruhu je to v pohodě, jemný odlez od prvního kruhu také zvládám bez problémů a dolézám ke druhému kruhu. Zkousím to přímo, ale tam mě to nepouští, tak volím menší oblouk zprava, který jsem okoukal u Němců. Docela mi natékají bandasky, takže bytelné hodiny rozhodně potěší. Ještě vymyslet závěrečný krok a už stojím na vrcholu se svým letošním prvním VIIIb v kapse. Sice to nebylo OS, ale i Flash této krásné cesty mi dělá ohromnou radost. Na to, že jsem letos poprvé na písku, mi to přijde jako

pekné ukončení dne. Dobírám Martina a kochám se parádními výhledy na celý Rathen. Z tohoto pohledu ho vidím poprvé a mám radost, že poznávám prakticky všechny jeho věže. Martin je za chvíli u mě, cesta se mu také líbila. Pak už jen slaňujeme dolů, balíme věci a jdeme zpět k autu, abychom stihli včas dojet do Tisé, než bude Filípek chtít spát. Po večeri ho pro jistotu ukládáme do auta, protože na baráku je docela šrumec. Večer děláme ohýnek, pečeme buřty, popíjíme pivo a chválíme vydařený den. To je přesně to, na co jsem se celou zimu

těšil - lezení na písku a večery u táboráku.

Jířa

Akce se zúčastnili: Pája Bohuněk, Pája Koukolíčková, Bandasky (Broněk, Broník a Šiška), Martin Jech, Deiva Šišovská, Tomáš Bubeník, Nikol Wicharová, Tommy Jindra, Zdeněk Elexhauser, Luboš Třeba, Jířa, Filip a Maruška Šťastní, Ctirad a Želvák z Ústí n/L.

Z chorých mozků:

To radši nepolezu vůbec, než se stát quakerem. (Jířa)

Květa po letech šlape na kole do kopce a přehazuje na čím dál menší zadní kolečko a udiveně hlásí: Já to mám náký rozbitý, čím víc přehazuju, tím hůř mi to jede.

*Projev logiky organizátora kompletu Blahouš: „Já už nemůžu dát trojku.“
Letoš se usmívá: „To neva, dáš čtyřku.“*

ODDÍLOVÁ SCHŮZE

Další schůze výkonného výboru klubu se uskuteční v pondělí 7.června od 18.00 hod. v naší oblíbené hospůdce U Slunce v Perštejně.

Na schůzi jsou zváni i ostatní členové oddílu!

MOTTO PÍSKAŘE:
Na písek jedině za mokra!
Jinak ty bábovičky nedrží!

Ld5

Další věží nalézající se v Prunéřovském údolí je tzv. Plotnová věž. Tato poměrně hodnotná věž se nalézá v horní části Prunéřovského údolí mezi chatovými osadami Myší díra a Úbočí na levém břehu Prunéřovského potoka. Protože se věž nachází poměrně vysoko ve svahu ukryta ve vegetaci v divokém údolí plném různých skalních výchozů, není její nalezení vůbec jednoduchá záležitost. Asi nesnadněji lze věž lokalizovat z osady Kýšovice (restaurace Oáza) u Výsluní, odkud je věž vidět v protějším svahu Prunéřovského údolí.

Přístup pro romantiky dle Suchopárka z obce Kýšovice: přes louku s krávy sestupujeme terénní depresí podél mokřadů přímo do Prunéřovského údolí. Budeme-li se držet těchto mokřin měnících se v potůček, sejdem do údolí kolem unikátního Kýšovického vodopádu. Zde přebrodíme Prunéřovský potok (při vyšším stavu vody to může být problém) a dostaneme se na modře značenou cestu procházející údolím. Po ní se vydáme proti proudu a po cca 400 m

odbočuje ostře doprava svážnicová cesta. Po ní asi 300 m a pro změnu z ní ostře odbočuje cesta doleva, která znenadání končí. Na jejím konci lesem přímo do svahu vzhůru na další lesní cestu (výrazný skalní výchoz pod cestou). Po této cestě doleva dalších 300 m a opět vzhůru lesem cca 50 m přímo ke skále z cesty již obtížně viditelné.

Přístup pro inteligenty dle Svinařika z Myší díry: Z chatové osady Myší díra (u obce Celná) podél potoka cca 2 km až k brodu. Nyní je u něj nově zbudovaná lávka, takže přes ni přejdeme suchou nohou na levou stranu potoka a odbočíme azimutem do prudkého svahu. Po 50 - ti metrech narazíme na vrstevnicovou lesní cestu. Po ní se vydáme doprava směrem po proudu. Nikam neodbočujeme a držíme se víceméně vrstevnice. Po cca 500 metrech narazíme na skalní ostruhu, skrze niž byla tato lesní cesta prokutána. Od této ostruhy je třeba couvnout zpět po cestě asi 30 metrů. Zde ve svahu 50 m nad cestou se nachází ukryta v březovém

lese Plotnová věž.

K historii věže není takřka co napsat, neboť žádnou historii nemá. Vzhledem k přístupu lze s jistotou říci, že se tu nikdy v minulosti nelezlo a prvním hominidem vystoupivším na vrchol věže byl pravděpodobně opičák Svinčo L. P. 2008 při svých toukách za potravou. Téhož roku sem Svinčo přivádí svou zákonnou manželku Květákovou a překonávají v nepřízni počasí úskalí Údolní cesty dosahující výšky 15 m. Ač se jedná o ukloněnou plotnu snadno vypadající, množstvím kvalitních možností k zajištění neoplývá a s přibývajícím vlhkem stoupá i obtížnost cesty. Při své další návštěvě 22.10.2008 zde Svinčo se svým dalším (lezeckým) druhem Smrtihlavem zakládají vrcholovou knihu a přelézají nejtěžší Morálovou cestu. Ostatní cesty zdolává během svých nájezdů Svinčo solo. Až do 11.5.2010 zde nikdo nebyl. Toho dne tu Párek s Moniatrem přelézají většinu hotových cest a přidávají další dvě linie a jeden projekt. Momentálně tedy vede k vrcholu 8 cest a je zde vytýčen jeden projekt. Nejsnazší cesta – Abnormální je za 1 UIAA a nejtěžší je Morálová cesta za 5.

Plotnová věž se nachází v nadm. výšce cca 650 m a její údolní 15 metrová položená

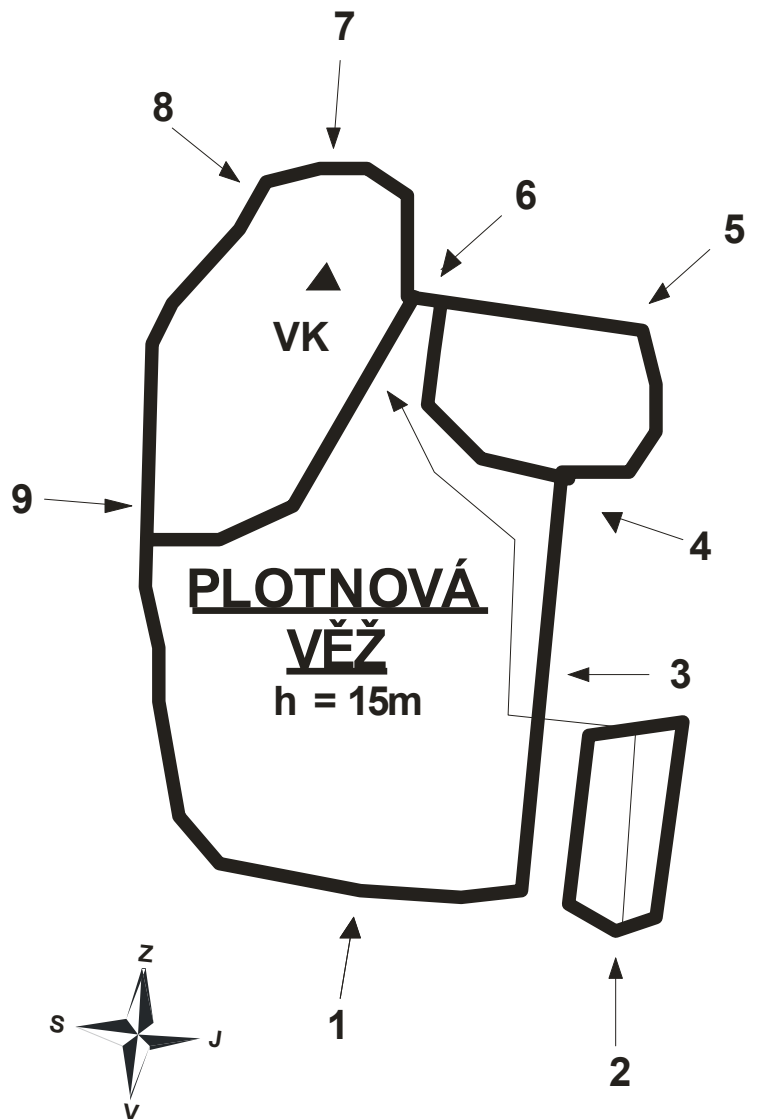
stěna je orientována na východ. Náhorní stěnka dosahuje výšky cca 5 m a je oddělena úzkým sedélkem od skalního výchozu zvaného Vyhlídka. Severní a jižní stěna jsou víceméně kolmé o výšce do 8 metrů. Skála jest čistá, prosta dokonce i mechů a lišejníků. Vrchol je rovněž čistý a poskytuje úžasné výhledy na obec Výsluní s jeho dominantou – kostelem sv. Václava a celou horní část Pruněvského údolí. Věž je prosta jakéhokoli stabilního jištění, pouze vrchol je ozdoben mělce zasekanou tyčkou s vrcholovou krabicí. Název věži přičkl Svinčo a je odvozen od výrazné údolní plotny. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně nový lezecký objekt, tak je jasné, že dosud nefiguruje v žádných průvodcích. Z dob zhodnocování věže pochází článek Kvakerské srdce od Blagodana Smrtihlava Kluce uveřejněný v Mantaně č. 11/2008.

Jak již z pozoruhodného přístupu a samotného popisu věže vyplývá, nikdy nebude trhat rekordy v návštěvnosti, ale její skalp by neměl chybět ve sbírce žádného opravdového krušnohorce. Vzhledem k návštěvnosti jiných, podstatně dostupnějších krušnohorských věží tipují, že vrcholová kniha bude popsána asi kolem roku 2612.

PLOTNOVÁ VĚŽ

- 1) **Údolní cesta 4+**; M. Svinařík, K. Svinaříková, 7.6.2008. Středem údolní plotny na kazatelnu a dále středem podél trhlíčky na v.
- 2) **Digitální 4-**; Pavel Suchopárek, R. Maňásek, 11.5.2010. Po samostatném pilířku v pravé části údolní stěny na jeho vrchol, překročením do plotny a při její pravé hraně n.v.
- 3) **Morální 5**; M. Svinařík, B. Kluc, 22.10.2008. Kolmou stěnkou na temeno údolní plotny a středem vrcholové hlavy na v.
- 4) **Stupňová 3**; M. Svinařík, 22.10.2008. Zpoza pilířku přes stupeň na temeno a n.v.
- 5) **Projekt** od 11.5.2010
- 6) **Sestupová 2**; M. Svinařík 7.6.2008. Koutem v Z stěně na temeno a n.v.
- 7) **Náhorní 3**; M. Svinařík, 6.4.2008. Ze štrbiny překročením do V stěnky a na v.
- 8) **Abnormální 1**; Vpravo od Náhorní c. stěnkou a přes bloky n.v.
- 9) **Objížďka 3+**; Pavel Suchopárek, R. Maňásek, 11.5.2010. Pravou stranou SV stěny na temeno plotny a při hraně n.v.

Následuje přesun celé (skoro 50-ti členné skupiny) na louku k řece, kde následují další soutěže. Pro první z nich se družstva řadí do dvou řad, jednotliví členové se chytají za ruce a cílem soutěže je přesunout obruč z prvního člověka na posledního bez pomoci rukou, což je místy velmi zajímavé.

Další soutěžka se jmenuje „Evoluce“. Všichni soutěžící se mění na slepice a jejich cílem je postoupit ve vývojovém žebříčku nejprve na psa, potom na opici a nakonec se vrátit zpět do člověčí podoby. Toho mohou dosáhnout tak, že když se potkají

s tvorem ve stejné vývojové fázi, stříhnou si a vítěz postupuje do vyššího vývojového stádia. Musím říct, že jako nestranný pozorovatel jsem se při focení nesmírně bavil a připadal si jako ve zvěřinci.

Po ukončení této soutěže se opět přesouváme, tentokrát na louku nad vesnicí. Další soutěž je prověrkou fyzické kondice, protože jejím cílem je přesunout celé družstvo do cíle na zádech soutěžících. Zkuste si hodit na záda stokilového chlapa a odnést ho k další metě, když sami vážíte padesát kilo i s postelí. Opět

Konec lezecké sezóny roku 2009 se sice koná v sobotu 7.11.2009, ale většina členů přijíždí do hospody U lípy ve Velichově již v pátek večer, protože na tento den byla ohlášena oslava narozenin (mých a Svinči). Postupně se nás schází asi třicet a za doprovodu výborné kapely „Petr Kalandra memory band“ oslavujeme naše nevýznamné životní jubileum do časných ranních hodin.

V sobotu ráno se nikomu moc nechce vstávat, ale jelikož přijíždějí další členové klubu, není nazbyt. Opět se přesouváme na sál do hospody, kde si dáváme snídani a připravujeme se na dopolední hru, jejíž organizace se letos ujaly Deivina s Hankou. Po desáté hodině již jsou všichni občerstveni, a tak se přesouváme na zahradu vedle hospody, kde holky rozdělují všechny přítomné na dvě družstva, zhruba po dvaceti členech. Každý člen dostává pásku buď s púllitrem nebo panákem, podle toho, za jaké družstvo bude soutěžit.

První soutěž se odehrává hned u hospody a jejím cílem je doběhnout s koštětem na značku, zde se několikrát zatočit, a pak doběhnout zpět a předat štafetové koště dalšímu členu družstva. Je vidět, že holky to s koštětem opravdu umí a některé s ním doslova letí.

velmi zajímavé a poučné.

Při další soutěži střídá hrubou sílu intelekt. Každý soutěžící dostane na čelo číslo, takže vidí čísla ostatních, ale ne to vlastní. Cílem hry je uspořádat všechny členy do trojic tak, aby součet čísel v každé trojici byl sto. Nevěřil bych, jak rychle je to možné nakombinovat.

Tím venkovní soutěžky končí a všichni se přesouváme azimutem přes louky ke svahu nad vesnicí, kde je mezi trávami ukryt kousek skály. Pája se hrdinsky navazuje kolem pasu na konopné lano a jištěn Párkem přes rameno stoupá vzhůru. Nahoře obhazuje vývrat a dobírá Párka a následně i Deivinu. Ostatní to raději obchází okolo svahem, protože skála není z nejpevnějších a navíc je pěkně zarostlá. Pak již všichni slaňují na Důlfera dolů, občerstvují se a postupně se vrací zpět k hospodě.

Tady se koná ještě jedna soutěž. Ke stromu je přivázáno gumové lano a soutěžící se snaží jej co nejvíce natáhnout a dosáhnout s ním co nejdál. Na vlhké trávě je to chvílemi velmi zajímavé.

Když už jsou všichni dostatečně zablácení, přesouvají se do hostince, kde je teplo, su-

se již tradičně starají kapely Album a River Band. V pauzách mezi hraním se opět soutěží. Asi nejzajímavější soutěží je hádání jmen lidí z portrétů, které nakreslily Hanka s Deivou. Myslí, že akce se opět vydařila a musím touto cestou ještě jednou poděkovat všem, kteří se na její organizaci podíleli, hlavně ale holkám, které si přípravě soutěží daly opravdu záležet.

Ahoj zase v listopadu.

Jířa

Z regionu...

Mravenec

Tajnůstkáři v Českém středohoří odtajnilo po Kreuzberku další lezeckou oblast zvanou Mravenec (Formica). Oblast pro lezeckou veřejnost objevili, zhodnotili a pojmenovali s ohledem na množství mravenců větší než malé Zdeněk Hubka s Pavlem Tůmou a dalšími hořáky.

V bývalém lomu u Libochovan je zatím 11 cest o obtížnosti od 4 do 6 UIAA a mrak všelijakých boulderů všelijaké obtížnosti.

Průvodce pro případné zájemce lze stáhnout na webu Skalních oblastí ČR.

NPR Kaňon Labe

Dnem 1.6. 2010 nabývá účinnosti vyhláška č. 142/2010 Sb. o vyhlášení Národní přírodní rezervace Kaňon Labe. V současné době probíhají jednání zástupců ČHS se správou CHKO Labské pískovce. Konkrétní podmínky lezení budou předmětem jednání v rámci správního řízení. Správa CHKO nemá v úmyslu lezení na území NPR zakázat, pouze stanovit podmínky obdobné těm, které jsou v jiných NPR.

ČHS prosí všechny lezce, aby respektovali současný stav věci a porušováním pravidel či již formulovaných zásad nekomplikovali jednání se správou CHKO a případně s dalšími subjekty, které se do správního řízení zapojí.

Podrobnější informace na webu Skalních oblastí ČR

Jedlák - vrchol

Na vrcholu Jedlové hory zmizela vrcholová kniha. Skutečnost vypátral Martin Jech při výšlapu na veloci-pědu. Škoda.

Kryštof

Koncem března v zimních podmínkách objevil P. Suchopárek vrcholovou knihu na Kryštofu ve zdvojené krabici zalitou v ledu. Tato byla násilím vymláčena z ledového sevření a posléze zdoluhavě vysušena. Nyní je na převazu a v dohledné době bude vrácena zpět na vrchol. Tato kniha je nejstarší na Chomutovsku a toto je již její třetí převaz.

NONSTOP PŘEJEZD KRUŠNÝCH HOR

TERMÍN: 5.6.2010 v 6.00 hod.

ODKUD – KAM: KRASLICE (MĚST. ÚŘAD) – NAKLÉŘOV

DÉLKA: cca 170 km

TRASA: Kraslice – Přírodní park Přebuz – Horní Blatná – Boží dar – Klínovec(vrchol) – Přísečnice – Jilmová – Načetín – Malý Háj – Nová Ves v horách – Fláje – Nové město – Cínovec – Nakléřov (trasa vede veskrze po ose krušnohorské magistrály s možnými odchylkami dle aktuální situace po zpevněných i nezpevněných cestách).

PODROBNOSTI: Nejedná se o závod, nýbrž o rekreační projížďku po hřebeni krušných hor. Každý účastník projížďky jede na vlastní nebezpečí, v případě selhání či vyčerpání bude zanechán na místě bez pomoci a dále má svůj osud ve vlastních rukou.

PODMÍNKY: Základní podmínkou účasti je vlastnit jízdní kolo. Dalším kritériem je dosažení věku 18 let nejpozději v den projížďky (jinak nutný doprovod rodičů). Každý účastník se na startu prokáže dostatečným množstvím potravin a tekutin na celou projížďku. Občerstvování se v restauračních zařízeních bude vnímáno jako snížení hodnoty výkonu, ovšem nezakazuje se.

DALŠÍ: Přesun do Kraslic pravděpodobně v pátek večer buď vlakem či autem podle množství zúčastněných a momentální konstelace. Přespání „někde“, venku či uvnitř – jak kdo chce. Ráno projížďka. V podvečerních hodinách pravděpodobný příjezd do cíle v Nakléřově a dál se uvidí. Odjezd zpět vlakem, příp. se domluví odvoz, podle množství a momentální degradace zúčastněných po projížďce.

OSTATNÍ: V případě nepříznivého počasí se projížďka neruší, pouze budeme doufat, že se během dne vyčáslí. V případě velmi, velmi nepříznivého počasí se projížďka rovněž neruší, pouze bude délka zkrácena s přihlédnutím k množství sraček padajících z oblaků.

KONTAKT: +420724542329 Pavel „Párek“ Suchopárek

17.4. **Perštejn** - metodika. Zájemců o metodiku moc nebylo, ale pneumatiku si chytlo lidí dost. Členů, nečlenů i členovců se zde sešlo určitě kolem 30 kusů.

18.4. Neustále šťastní Šťastní se s Martinem Jechů realizují v **Kotvině** a o pár dní později přibírají ještě Toma a Lucku a navštěvují **Mostecký Špičák**.

24.4. **Sasko – Nonne**. Co se účasti týče, rekordní výpad do Saska, kterého se účastní 17 lezců převážně z řad Horoklubu. Pavel Bohuněk zde přelézá IXb, VIIIc a několik ještě „ubožejších“ cest. Více viz samostatný článek.

Letoš Dvořáček v tu dobu bojuje a boduje na **Petrohradském PADání 2010**. Mezi bouldrmeny specialisty se umístil v celkovém pořadí na 65 místě se 195 body.

25.4. Rekordní pískařská skupina se trhá a působí již na rodné hroudě. Jířa a Broňa s rodinami, Deivina, Tomáš Bubeník, Tommy, Nikola, Zdeňek z Kadaně a Tonda Pultarů s družkou působí v **Bürschličkách**. Martin Jech zde přelézá své první VIIIb na OS. Pája Bohuněk a spol. hlemzá v **Tisé** a přehlemzává cestu, kterou měl jako cíl na tento rok, takže na písek pojede zase asi až za rok.

29.4. **Salesiova výšina**. Metodik Jířa s mládežníky Luckou, Tomem a Martinem jedou něco vysalesit a potkávají zde boulderingu propadnuvšího Letoše s Petrem Kaššákem.

1.5. **Orasín**. L. Dvořáček s mistrem Svinařikem vybojovali po mnoha-hodinové dřině, jak jinak než klasicky odspodu, novou úžasnou linii na Náhorních kamenech. Název „Mekyho hrana“ 7. První přelez čeká!

11.5. **Pruněrovské údolí**. Párek s Monym dobývají Plotnovou věž objevenou v předloňském roce mistrem Svinařikem. Od té doby zde nikdo nebyl. Přidávají zde dvě nové snadnější cesty. Plotnová věž viz Věže krušných hor.

8.5. **Kreutzberg**. Jířa s rodinnými příslušníky a mládežníky Martinem a Matesem zde dolézají vše, co jim tu ještě scházelo. Pája Bohuněk si toho dne užívá v **Labáku** s Ludvou Kostkou.

9.5. Jířu na **Kreutzbergu** vystřídaly Bandasky a Deivina s Tomem, Nikol a Tommym. Oblast je lezci Horoklubu natolik oblíbená, že uvažujeme o jejím převozu do Krušných hor. Pája s Pájou (dále jen Duo PÁPá) si opět krátí čekání na všední den v **Labáku** (kde jinde). Krom dalších lahůdek zde Pája vyvádí supertechnickou cestu Murphyho zákon IXb. Jířa s Martinem Jechem se placatí na českém písečku na Hřebenovkách v Tisé.

A to samozřejmě není zdaleka vše. Bohouš Dvořák s mládeží cvičili v dubnu každý čtvrtek v **Perštejně** a úterky v tělocvičně. Od května jsou každou středu v **Perštejně**.

Ve dnech 15. – 16. 5. se nechali místo lezení zvolna unášet po řece **Ogře z Varů do Stráže** 3 Bandasky, Deivina, Tomáš Bubeník, Tommy, Nikola, Honza Unger a čtyři praví vodáci.

Pája pak byl ještě s Hankou Hefnerovou dvakrát na **Bořeni**, přičemž při jednom z výpadů zdolali Cestu mladých starců za 9-. Duo PÁPá strávili dva dny na **Rovišti** vytahováním šlach a dle Pájových slov se vyblbli dosyta, pod čímž si lze představit skutečně cokoli.

Největší kulturní akcí byl asi supermegakonzert nejlepší rockové skupiny River band. Neuvěřitelná pařba. Lístky byly tak drahé, že se koncertu zúčastnili pouze tři nejmovitější členové klubu Blahoslav Kluc, Pavel Bohuněk a Jířa Šťastný.

O tom, že náš dlouholetý náčelník Letoš umí ještě hodit pěkně daleko pomyslným oštěpem, jsme se mohli přesvědčit na letošním petrohradském PADání. Sám, jen tak na blind si vyjel podruhé v životě zabouldrovat na Petráč a dal na PADání celkem 33 bouldrů od 5A výše. Do osmi nejtěžších soutěžních si zapsal: 7A, 6C+, 6B, 4x6A+, 6A, což mu vyneslo 65. místo z 94 vyhodnocených registrovaných závodníků v kategorii mužů. Pro milovníky čísel podotýkám, že 7A Fb dle tabulek odpovídá 8+ UIAA nebo-li 7b Fr nebo-li IXc písek. A ten mutant krušnohorský to dal Flash! Třešničkou na dortu je fakt, že dva nejtěžší přelezené bouldry jsou odvážné hajbóly. Myslím, že tahle hozená rukavice se bude v rámci boje o Škodiče těžko zvedat! Howgh!

(LdS)